

at man ikke kan sige, at der endnu er langt frem. Den Autoritet, som har været citeret saa hyppigt her under disse Forhandlinger, har for nylig udtalt, at der i de sidste 3 Aar er faldet i den jydsk Hesteavl 8 første Klasses Hingste, dem, han betegner som Hestefædre eller Mata-dorer, og 4 Gange saa mange anden Klas-ses Hingste, som ere i Stand til at produ-cere gode Hopper og gode Handelshæste. Dette vil altsaa sige, naar vi regne rundt, 3 første Klasses Hingste og 11 anden Klasses Hingste om Aaret. Ærede Medlemmer maa indrømme, at der endnu er et stort Arbejde at udføre, og at det vel var værd at benytte ethvert Middel, der kunde bidrage til, at man kom bestandig videre frem.

Om nu de Foranstaltninger, som ere omtalte i §§ 18—19 efter Flertallets Æn-dringsforslag ere i Stand til at gøre stor Gavn, er det selvfølgelig vanskeligt at sige, da vi ikke have Erfaringer hjemme derom. Men saa meget kunne vi sige, at de ere anbefalede paa det mest levende af Fællesledelserne for de jydsk Hesteavlsforenin-ger, endvidere af Fællesledelserne for de fynske Hesteavlsforeninger, og endvidere har man paa Bornholm oprettet et Avls-center, som jeg ikke har haft Lejlighed til at se, men som ærede Kolleger have set og syntes var meget fortræffeligt. Man har paa Lolland-Falster oprettet et Avlscenter, der efter kyndige Folks Sigende har været i Stand til at forskaffe sig gode Avlsdyr. Man har endelig paa Sjælland gjort en trang Begyndelse, fordi Pengene manglede. Naar det nu har været indvendt, at man opdrættede alt for dyrt paa saadanne An-stalter, imponerer det mig ikke, thi det er netop derfor, man kommer til Staten og anmoder om Støtte dertil. Hvis man kunde gøre det lige saa godt og billigt selv hjemme, var der ingen Anledning til at søge Understøttelse til saadanne Anstalter. Om det i de specielle Tilfælde har været for dyrt, er noget helt andet, men jeg synes, at det er lidt odiøst at trække det frem, fordi man dog maa vide, at der skal Erfaring til enhver Ting, og at der er noget, der hedder Begyndelsesfejl og Børnesygdomme, som skulle overvindes, inden man kommer ret i Gang. Nu har jo imidlertid den højtærede Minister ud-talt, jeg havde nær sagt sit Veto. Det vil jo blive vanskeligt for dem, der ikke ere saa aldeles begejstrede for disse Paragrafer, at føre Sagen igennem, naar Ministe-ren ikke kan tiltræde. Den ærede Minister vil have lagt Mærke til, at Udvalget i § 18

netop har taget Hensyn til, at man ønskede, at den højtærede Minister vilde benytte denne Bevilling med den største Varsom-hed. I Stedet for at det ellers plejer at hedde, at Ministeren „kan anvende“, er Paragraffen formuleret saaledes, at Mi-nisteren, naar han „finder det formaals-tjenligt“, kan anvende den. Man har godt set, at det var en Foranstaltning, der trængte til nøje Overvejelse, til nøje Under-søgelse, men man har ogsaa ment, at der laa nogen Betryggelse i, at der er indsat et Kontroludvalg, hvor Ministeren sætter et Medlem ind, og at der om Virksomheden skal afgives en aarlig offentlig Beretning. Hvorom alting er: den ærede Minister har jo talt, og han er ikke uvillig til at optage Sagen, naar han faar den ganske ind under sine egne Hænder. Den ærede Mi-nister maa være overtydet om, at jeg nærer den største Tillid til ham, men jeg havde næsten formodet, at det havde været Ministeren behageligere at faa saadanne Penge, naar de vare opførte paa en særlig Paragraf i Loven med særlige Bestemmel-ser. Er det ikke Tilfældet, ja saa kunde man maaske endda tale med ham derom, men den ærede Minister har været saa forfærdelig knap i sit — om jeg maa kalde det — Forslag.

Jeg udbeder mig endnu Tilladelse til at maatte omtale et Punkt i Lovforslaget, det er nemlig § 3 med Udvalgets Æn-dringsforslag Nr. 11; det er der, hvor An-vendelsen af Beløbet til de lokale Landbo-foreningers Dyrskue omtales, og hvor der er opstillet en Ramme, inden for hvilken Beløbene skulle anvendes. Jeg havde ønsket, at hele denne Ramme var udgaaet, og at der i Stedet for var kommet til at staa, at hver Fællesforening havde for de lokale Landboforeningers Dyrskue i sin Landsdel at affatte Dyrskueregler, der skulde være gældende for alle de Landbo-foreninger, der erholdt Tilskud fra Stats-kassen, ikke alene fordi de forskellige Forhold i de forskellige Landsdele kunde gøre det ønskeligt, men ogsaa af Hensyn til Fremtiden, fordi der kan opstaa Ønsker inde i Landboforeningerne om andre Grupperinger eller Tilføjelse af ny Grup-per. Det var da lettere at komme til; nu standses man af Lovforslaget. Imidlertid har Udvalget jo foreslaaet at indsætte det lille Ord „kan“, og jeg vil haabe, at dette kan give Lovbestemmelsen en saadan Elasticitet, at det vil være muligt for den højtærede Landbrugsminister at imøde-komme Landboforeningerne, naar Ønsker skulde opstaa om Tilføjelser til de her